

H A B I J A B E Ć I R B A Š I Ć

Svojedobno je radio u Zagrebu gdje je imao svoj krojački salon. U Banju Luku je došao 1935. godine. Koliko mi je poznato, još u Zagrebu je primljen za člana KPJ.

U Banjoj Luci otvorio je krojačku radnju. Njegova žena, inače Dalmatinka, dobro je kuhala. Spremala je hranu i za radnike. U Habijinoj radnji često je objedovao i Pavo Radan. Tako reći, bio je stalni gost u posjetama kao i mnogi drugi napredni radnici, članovi Partije. Među onima koji su posjećivali radnju bio je i Djuro Pucar. Mogli bismo reći da je Habija bio na određen način i partijska veza.

Poznato mi je da je u nizu navrata dolazilo do spora o nekim konkretnim pitanjima sindikalnog i partijskog rada između Pave Radana i Djure Pucara. Dolazilo je i do razilaženja u ocjenama događaja i u pogledu organizovanja određenih aktivnosti. U jednom takvom međusobnom sporu oko nekog pitanja Djuro Pucar je rekao Pavi Radanu: "Ti si Pavo starih pogleda! Ti ne razumjevaš sadašnju situaciju!"

Ovi razgovori vodjeni su u radnji Habije Bećirbašića jer su on i njegova žena uživali povjerenje.

17. jula 1974. godine
Banja Luka

(Ferid Hasanbašić)

POVJERLJIVO !

K A S I M H A D Ž I Ć

Pavo Radan je isprva bio protiv prijema Kasima Hadžića u Partiju jer se Kasim prilično neodgovorno ponašao. Često je netaktilčno istupao i u nizu situacija znao je da napravi krupne pogreške, koje su čak mogle da izazovu i veće štetne posljedice. Ozbiljniji zadaci mu nisu povjereni, ali se on uvijek trsio da baš takve zadatke dobije. Želio je da se ističe, da bude u centru pažnje, i iz tih razloga znao je da zapostavlja druženje sa radnicima, te se više družio sa članovima KAB-a. Druženje sa intelektualcima više mu je imponovalo.

U razgovorima vrlo je mnogo gestikulirao, odnosno neozbiljno mlatarao rukama, što je mnogima smetalo.

Jedna njegova netaktilčnost mogla je imati veoma krupne posljedice. Naime, jednom ljotićevo, policijskom agentu u redovima radnika Tvornice duvana, koji je inače nosio oružje, vrlo je oštro nešto rekao. Međutim, srećom, nije bilo posljedice.

Sa njegovim prijemom u članstvo KPJ se otazalo. Tek uz garanciju i veoma povoljno mišljenje Mirona Mandrovića primljen je u Partiju 1934. godine. Pavo Radan je smatrao da će Kasim kroz partijski rad otkloniti sve ono što su drugovi smatrali za negativno u njegovom radu i ponašanju. Zbog toga što je smatrao da je Pavo Radan zaslužan za njegov prijem u Partiju, Kasim Hadžić je kasnije uvijek nastojao da na sva gostovanja "Pelagića" podje i Pavo Radan.

Kasim je inače bio veoma odlučan. Nije bilo partijskog zadatka koji on ne bi izvršio.

17. jula 1974. godine
Banja Luka

Hasanudin Ferid
(Ferid Hasanbašić)

T A M B O L A N I D R A G O

Prije rata radio je kao službenik u Opštini, a poslije rata kao nastavnik u Srednjoj tehničkoj školi.

Bio je član radničkog kulturno umjetničkog društva "Pelagić", gdje je uvježbavao diletantsku sekciju. Koliko mi je poznato, bio je iz Istre. Kao čovjek bio je vanredno srdačan, veoma društven, nadasve taktičan u postupcima i uglađenih manira. U političkim opredeljenjima bio je veoma napredan i blizak radničkom pokretu. Smatrali smo ga simpatizerom Partije i u njega smo imali puno povjerenja.

Odvojio se od aktivnog društvenog rada 1938. godine nakon jednog incidenta koji je izazvao Josip-Šoša Mažar. Bilo je to ovako.

Vršene su pripreme za neki od nastupa. Članovi sekcije "Pelagića" bili su okupljeni u očekivanju dolaski Tambolanija. Tambolani je nešto malo zakasnio, što inače nije bilo njemu svojstveno. Čim je ušao Šoša ga je napao uvredljivim riječima: "Napolje! Šta ti misliš? Kakvo je to zakašnjavanje? Ti si pijan!"

Tambolani je bez riječi izašao. Duboko je bio uvredjen ovakvim postupkom i više nikada nije došao.

Ovaj svoj postupak kasnije je Šoša opravdao tvrđnjom da je Tambolani bio pijan, što nije bilo tačno. Bio sam očevidac i mogu da tvđim da Tambolani nije uopšte bio pijan. Neki su ga razlozi svakako spriječili da dođje na vrijeme. Izgubili smo tako jednog izuzetnog čovjeka.

17. jula 1974. godine.-

Banja Luka

(Ferid Hasanbašić)

S T E V O A L E K S I Ć

Iz Zagreba je došao u Banju Luku 1924.godine i zaposlio se u krojačkoj radnji Mihela. Bio je vrstan krojački radnik i veoma dobar drug. Družili smo se. Često i dugo mi je pričao o radničkom pokretu. Mene je sve to interesiralo, a on je dosta stvari poznavao jer je u Zagrebu imao prilike da ih upozna.

Govorio mi je da ne voli gospodu, a da kao radnik nije za postojeći režim. U toku rada pjevao je ili pjevušio radničke pjesme. Osjetio sam da je komunista jer su njegovi stavovi bili marksistički, a i njegov društveni rad. Bio je aktivan u sindikalnom pokretu, ali mi njegov politički rad nije poznat obzirom na ilegalnost i konspirativnost. Radio je u Banjoj Luci svega jednu ili dvije godine. Po svoj prilici otišao je ponovo u Zagreb.

Kada je Habija Bećirbašić došao iz Zagreba u Banju Luku pričao mi je o Stevi Aleksiću koga je poznavao.

Poslije rata, kada je Stevo Aleksić prikupljao dokumentaciju za radni staž jer je išao u penziju, tražio je da mu ja i Habija svjedočimo. O njegovom radu u Banjoj Luci dao sam izjavu u Socijalnom.

Bilo mi je drago kada sam čuo da je ostao živ jer sam ga veoma cijenio. Na odredjen način bio mi je i uzor radnika i u zanatskom i u političkom smislu.

17. jula 1974. godine
Banja Luka

(Ferid Hasanbašić)